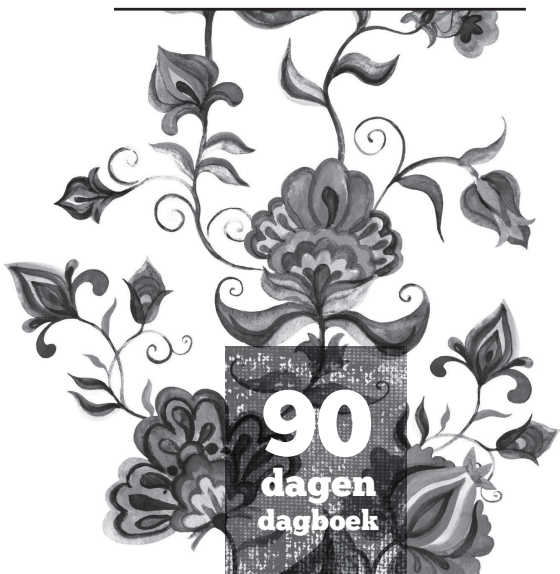

Priscilla Shirer
Toegewijd

90
dagen
dagboek

Voorwoord

Veel meer kunnen genieten van eenvoudige, alledaagse dingen die je vroeger als heel gewoon beschouwde, is een van de gaven die je ontvangt bij het ouder worden. Met het verstrijken van de jaren zie je steeds meer de rijkdom die verborgen ligt in eenvoudige en bescheiden deugden; dingen als rust, stilte en het plezier van een doodgewone dag. De nadruk op bezigheden en prestaties wordt steeds minder en maakt langzaam maar zeker plaats voor interesse in meer innerlijke zaken. Daarom denk ik dat ik nooit bijbelse overdenkingen als deze had kunnen schrijven toen ik net 20 jaar oud was. Ik was veel te druk, zowel vanbuiten als vanbinnen. Als ik het had geprobeerd, zou ik waarschijnlijk niet zo veel persoonlijke vreugde hebben ervaren tijdens het proeven, mediteren en overdenken van de bijbelverzen en lessen die je in dit boek tegenkomt. Ik zou het project zo snel mogelijk af hebben willen ronden, in plaats van te leren van de weg naar het eindpunt toe. Gelukkig is God genadig en heeft Hij me laten wachten met het uitgeven van deze overdenkingen tot dit moment. Nu ben ik in een periode van mijn leven beland waarin mijn kinderen ouder zijn, mijn ambities gematigder, en waarin mijn interesse in tijdloze geestelijke zaken als gebed en meditatie veel groter is.

In dit boek zul je veel fluisteringen van de heilige Geest vinden; woorden die Hij in de afgelopen tien jaar persoonlijk tegen mij heeft gesproken. Toen ik die dingen opschreef, had ik niet de intentie ze te gaan publiceren. Ik wilde vooral mijn persoonlijke tijd met God aan het papier van mijn notitieboekjes toevertrouwen. En om heel eerlijk te zijn, ben ik veel inzichtelijkere en scherpzinnigere boeken tegengekomen dan dit dagboekje: rijke en tijdloze bundelingen van generaties voor mij, boeken die het kader hebben gevormd voor mijn eigen geestelijke vorming. Toch bied ik je nu bescheiden aan wat ik heb geschreven.

Door deze bijbelpassages en overdenkingen werd ik vaak uitgedaagd, op andere momenten weer bemoedigd, maar altijd werd ik er wezenlijk door veranderd; mijn aandacht werd erdoor verlegd, mijn blik verscherpt, ik werd aangezet tot actie en mijn innerlijke motivaties werden zuiverder. Het was wel belangrijk om tijd en stilte in dit proces te investeren. In de loop van de jaren zag ik steeds meer hoeveel schatten er te vinden zijn wanneer je verdergaat dan alleen het oppervlakkig bekijken van een bijbelvers. Ik heb geleerd teksten niet alleen vluchtig te lezen, maar er echt 'zaken mee te doen': te wachten tot onder de onthullende schijnwerper van Gods Geest een aspect van mijn zwakheid wordt blootgelegd, dat Hij vervolgens liefdevol zuivert.

Diezelfde ervaring wens ik jou ook toe. Daarom is er bij elke dag een kopje ‘Hij spreekt tot mij’ te vinden. Daar vind je aanvullende passages om te lezen of op te zoeken, om je te helpen bij jouw eigen moment van wachten voor Gods aangezicht. Ik hoop dat ze je aanmoedigen je meer bezig te houden met geestelijke zaken, zodat de tijd die je keer op keer in dit dagboekje investeert, het meer dan waard is. Mediteer over de verzen en schrijf dan op wat God je laat zien van Hemzelf, over jezelf en over hoe jij volgens Hem kunt werken in het leven van anderen. Voel je niet verplicht deze kleine, aanvullende accenten iedere dag te gebruiken, maar doe ook niet enorm je best om ze vooral níét te gebruiken. Tijdens het bidden, luisteren, mediteren en noteren vindt namelijk het innerlijke werk, het belangrijke werk, plaats. Daarom is toewijding zo ontzettend belangrijk!

Ik hoop dat dit boek een extra dimensie geeft aan de komende negentig dagen of een vernieuwde richting geeft aan je eigen contact met de Verlosser. Dat je, of je nu jong of oud bent, bemoedigd zult worden en opnieuw gericht zult zijn op de rijkdom die er is als je bij Hem bent, naar Hem luistert en tot Hem spreekt. Dat je verlicht wordt door zijn liefdesbrief aan jou. Ik bid dat je elke dag even kunt loskomen uit die razende, vluchtige wervelwind van minder belangrijke dingen (al zijn ze nog zo noodzakelijk). Ik bid dat je je aandacht kunt richten op grotere zaken – zaken die de meeste mensen misschien niet toejuichen of belangrijk vinden, maar die wel eeuwigheidswaarde krijgen van de Ene: Degene die het leven het leven waard maakt. Degene die jou iedere dag wakker schudt met het geluid van zijn stem.

De enige God, die de macht heeft u voor struikelen te behoeden en u onberispelijk en juichend van vreugde voor zijn majesteit te laten verschijnen, die ons redt door Jezus Christus, onze Heer, hem behoort de luister, de majesteit, de kracht en de macht, vóór alle eeuwigheid, nu en tot in alle eeuwigheid. Amen.

Judas 1:24-25

Dag 1 - Ochtend

*Elke morgen verzamelde ieder zo veel als hij nodig had;
zodra de zon begon te branden, smolt het weg.*

Exodus 16:21

Als de zon begint te branden, gebeurt er iets. De hitte van de zon kunnen we vergelijken met de hitte van de uitdagingen van de dag: het energievretende vuur van spanningen en gebeurtenissen. Zorgen kunnen de kop opsteken in de middag, wanneer de tijd zo snel voorbijgaat, en we er zeker van zijn dat we die zorgen niet kunnen oplossen in de uren dat het nog licht is. Soms kunnen zulke angsten zo overweldigend en hardnekkig zijn dat ze ons helemaal verlammen, en onze kracht en standvastigheid verzwakken en verdwijnen.

Deze realiteit is vandaag de dag heel normaal en gangbaar, maar ook een volledige generatie Israëlieten uit het Oude Testament had hiermee te maken. Elke dag kwamen de mensen, zodra het licht werd, uit hun tent om gretig manna te verzamelen; Gods geschenk dat Hij in de nacht over de grond had uitgestrooid. Dit was een essentieel onderdeel van hun dag. Een toegewezen activiteit. Ze wisten namelijk dat, wanneer de zon naar

haar hoge plek in de lucht geklommen was, het brood uit de hemel zou wegsmelten. Jazeker, wat ze al in hun kom verzameld hadden, zou meer dan genoeg zijn voor wat ze op een dag nodig hadden. Ze zouden er hun gezinnen van kunnen laten eten met de zekerheid dat God voorziet, als ze keken naar de overvloed die Hij hun gegeven had. Ze zouden echter tot de volgende ochtend moeten wachten voor ze manna voor de nieuwe werkdag vonden.

Misschien illustreert dit eeuwenoude beeld wel waarom we op de vroege ochtend, voordat de hitte van de dag is ingetreden, zo vaak door een vers woord van God, vers brood geraakt worden.

Ik besef dat niet iedereen een ochtendmens is. Bovendien weet ik dat, afhankelijk van de levensfase waarin je zit en je wekelijkse agenda, jouw 'ochtend' op verschillende, ongebruikelijke tijdstippen van de dag kan zijn. Ik geloof dat de 'ochtend' een principe is en niet zozeer een bepaald tijdstip.

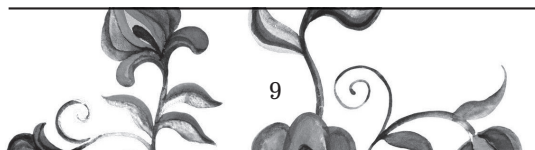
Het duidt een moment aan dat prioriteit krijgt, een plek met superioriteit. Misschien gaat jouw aandacht iedere dag wel eerst uit naar het nieuws, je mail of de tendensen en updates die je hebt gemist toen je sliep. Maar die eerste momenten van de dag zijn altijd meer waard als je ze investeert in wachten voor Gods aangezicht, gevoed worden door zijn woord, luisteren naar wat Hij in je ziel fluistert ... Dan is je hart het meest open en verfrist, en kan het Gods waarheid het best opnemen.

Blijf dus, nu je verdergaat met dit boek, Hem je eerste aandacht geven; hef die aandacht omhoog als een ontbijtkommetje, klaar om het manna te ontvangen dat Hij altijd zo trouw geeft. Een vers woord en verse genadegaven. Onthoud het 'ochtend'-principe en zet het verzamelen van het manna dat Hij je geeft, op de eerste plek. Begin elke dag en elke beslissing met een rechtstreekse verklaring van complete afhankelijkheid van Hem. De zon komt heel snel op. Jouw manna komt eraan.

*Genadig is de HEER: wij zijn nog in leven!
Zijn ontferming kent geen grenzen. Elke
morgen schenkt hij nieuwe weldaden. –
Veelvuldig blijkt uw trouw!
Klaagliederen 3:22-23*

Hij spreekt tot mij

Hoe kun je het 'ochtend'-principe op dit moment in jouw leven toepassen?
Hoe kun je er zeker van zijn dat je alle dagen van je leven en bij iedere beslissing die je neemt, God op de eerste plaats zet?

Dag 2 - Wat heb je al?

*‘Wat kan ik voor u doen?’ vroeg Elisa.
‘Vertel me eens, wat hebt u nog in huis?’
‘Alleen een kruikje olie, heer,’ antwoordde ze, ‘verder niets.’
2 Koningen 4:2*

Tussen onze behoeften en Gods antwoorden zit bijna altijd een gemeenschappelijke schakel; een draadje dat geweven is in de stof van onze relatie met de Vader. Wanneer we dat over het hoofd zien, lopen we de meest intieme en indrukwekkende beleving die met Hem mogelijk is tijdens het leven hier op aarde, mis. In 2 Koningen 4 is dit belangrijke draadje heel duidelijk te zien.

Een vrouw, beroofd van haar man en financiële stabiliteit, ging naar de profeet Elisa en vroeg hem om hulp. Schuldeisers eisten een betaling van haar schulden en dreigden zelfs haar kinderen bij haar weg te halen als onderdeel van de overeenkomst. Ze was wanhopig en riep het uit: ze kon haar schulden niet betalen.

Ze kon helemaal niets doen.

De man van God hoorde vriendelijk haar benarde situatie aan en vroeg hoe hij haar kon helpen. Zonder te wachten op haar antwoord, stelde hij nog een vraag, een essentiëlere: ‘... wat hebt u nog in huis?’ Welke midde-

len heb je al tot je beschikking?

Wat wijzen we toch gemakkelijk naar wat ons ontbreekt. We zijn zo goed in vooral de nadruk leggen op onze tekorten. Wat laten we ons toch snel van de wijs brengen door dingen die ons tegenwerken, door de ellende die ons in moeilijke omstandigheden klemzet. We zijn veel minder geneigd de aandacht te vestigen op de gaven en zegeningen die nog overblijven. Elisa – hij wilde de blik van de vrouw richten op dat kleine beetje olie in het kruikje dat tussen al haar moeilijkheden en ellende te vinden was – veranderde voorgoed de manier waarop ze naar haar meest hartverscheurende behoeften keek.

Zo kunnen wij ook worden veranderd. Zoals een klein zonnestraaltje op een druilerige dag door de onheilspellende wolken breekt, zo kwam er hoop door het donker haar huis binnendringen. De basis voor een wonder bevond zich recht onder haar neus ... Als ze maar de tijd en energie nam om ernaar te zoeken. Als ze maar net zo toegewijd

was in het verwachten van Gods antwoorden als in het Hem voorleggen van haar klachten.

‘Vertel me eens, wat hebt u nog in huis?’ In jóúw huis? Binnen jóúw bereik? Soms zijn we ongeduldig op God aan het wachten, terwijl Hij juist geduldig wacht op ons; wacht tot we zien wat Hij ons al gegeven heeft als deel van het antwoord op ons probleem. Welk klein kruikje olie heb jij over het hoofd gezien? Welke kansen heb jij besloten te negeren? Welk kleine beetje tijd heb jij geminacht? Welke zegeningen heb jij afgedaan als onvoldoende? Welke bescheiden beginnetjes heb jij helemaal naar ach-

teren op de plank geschoven, omdat je ze waardeloos vond als basis voor wonderen van God?

Misschien heb je het antwoord op je gebeden al gekregen – een glashelder antwoord van God, dat je meteen kunt toepassen.

God zal je altijd trouw meenemen langs de uitzichtloze uitdagingen die op je pad komen. Uiteraard, sommige dingen kan alleen Hij, maar kijk eens goed om je heen om te zien wat je al tot je beschikking hebt. Dat kleine oliekruikje kan weleens het begin zijn van de meest spectaculaire zet van God, die je ooit gezien hebt.

*Zoek liever eerst het koninkrijk van God en
zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere
dingen je erbij gegeven worden.*

Matteüs 6:33

Hij spreekt tot mij

Heb jij misschien ‘oliekruikjes’ op de plank, die Hij al heeft gegeven, maar die jij over het hoofd ziet? Maak een lijstje en bewaar dit voor dankbaarheid en reflectie in de toekomst.

Dag 3 - *Ga mee en rust uit*

Hij zei tegen hen: 'Ga nu mee naar een eenzame plaats om alleen te zijn en een tijdje uit te rusten.' Want het was een voortdurend komen en gaan van mensen, zodat ze zelfs niet de kans kregen om te eten.

Marcus 6:31

Rust is in onze moderne maatschappij steeds meer een verloren kunst geworden. We hebben de ouderwetse waarden van rust vervangen door een hectische, vliegensvlugge, razende leefsnelheid die onze hartstocht en passie langzaam verteert en ons een hoge bloeddruk oplevert. In iedere 24 uur hebben we een ondraaglijke hoeveelheid taken opgehoopt; taken die we onszelf hebben opgelegd en taken die we anderen op ons hebben laten leggen. Afgaande op onze vermoeidheid en frustraties zouden we er alles voor overhebben om ons van die last te ontdoen.

Toch lijkt rust nemen wel ondoenlijk geworden. Hebben we dan voor altijd een soort werkelijkheid laten varen, waarin rust nog onderdeel kon zijn van een normale dag? Of week? Of ... maand? (Of ... j  ar?)

Toen Jezus in Marcus 6:7-11 zijn discipelen uitzond op een bijzondere evangelisatiemissie, zei Hij al dat het geen gemakkelijke reis zou worden. Mensen

zouden niet naar ze willen luisteren en ze al helemaal niet gastvrij ontvangen. Iedere keer als ze ergens blij over zouden zijn, zou er iets anders tegenover staan, waardoor ze wilden stoppen en opgeven. Want zeker, ze zouden de bevoegdheid krijgen om te preken, te genezen en het nieuws van het Koninkrijk te verkondigen, maar ze zouden ook op alle fronten afgemat worden: fysiek, emotioneel en geestelijk. Zelfs nadat ze van hun vermoeiende reis waren teruggekeerd, was er nog steeds een komen en gaan van zó veel mensen, dat de discipelen 'zelfs niet de kans kregen om te eten' (vers 31).

Als eerste agendapunt na hun terugkomst gaf Jezus hun dus heldere instructies: 'Ga mee om een tijdje uit te rusten.'

Het was geen verzoek, geen vriendelijke suggestie, maar Jezus' bevel. Dit gaan jullie nu doen, jongens. Ze hadden veel meegemaakt, en er moest nog veel meer gebeuren. Maar voor

nu ... rust uit. Ga mee en rust uit. Op zijn minst een momentje.

Voel jij je ook weleens schuldig, als je even de tijd neemt om je te herpakken en op te laden? Word je overvallen door een gevoel dat je kansen verspilt, wanneer je niet alle ruimte in je agenda opvult? Ben je bang dat de wereld stopt met draaien, zodra je jezelf ook maar heel even terugtrekt? Ben je bang dat je concurrentievoordeel kwijtraakt, als je niet iedere seconde omzet in maximale prestatie en efficiëntie?

Luister dan naar de stem van jouw Verlosser, die je uitnodigt op een plek waar genade vloeit, waar de Geest je vult en waar Gods ontferming heelt

wat overbelast en bedolven is door de berg moeilijkheden van het leven. Dit is de plaats waar ontspoorde prioriteiten en kapotte relaties hersteld en opnieuw afgestemd worden.

Stille tijd is geen excuus voor luie mensen, maar een verstandige investering voor ijverige mensen. Voor degenen die hun best doen actieve dienaren en volgelingen van Jezus Christus te zijn, in plaats van slaven van de tirannie van dringende bezigheden en activiteiten. Door rust op een belangrijke plaats te zetten voor onszelf en de mensen die we liefhebben, zullen we de vreugde herontdekken die we dachten voor altijd kwijt te zijn.

De HEER antwoordde: 'Moet ik dan zelf meegaan om je gerust te stellen?'

Exodus 33:14

Hij spreekt tot mij

Hoe zou een bewust rustmoment er vandaag voor jou uitzien? Of deze maand, dit jaar? Als je zo'n moment gaat inplannen: welke mensen kun je dan vragen je hieraan te houden?

Dag 4 - *Rennen om te winnen*

*Een atleet wordt niet gelauwerd
als hij zich niet aan de regels houdt.*
2 Timoteüs 2:5

Iedere atleet die zijn sporen verdiend heeft, weet hoe keihard je moet trainen om de overwinning te behalen. Succes bereik je niet door toeval of magie. Nee, je moet zorgvuldig en systematisch te werk gaan. Dat betekent: vroeg opstaan en ingeplande offers brengen. Dromen van het mee naar huis nemen van de titel, heeft weinig of zelfs geen kans van slagen als je niet streeft naar perfectie of volledige toewijding en overgave. Je moet spieren kweken, je uithoudingsvermogen trainen en je bewegingen stroomlijnen totdat een vloeiende uitvoering net zo vanzelf gaat als ademen.

Niemand bereikt zomaar de top.

Niemand.

Daarom is het altijd zo jammer wanneer een goedgetrainde sporter die zich met hart en ziel heeft ingezet, alles weggooit door zich niet aan de regels van de sport te houden. Wat zonde dat al dat trainen voor niets is geweest, zijn potentie niet benut is! Het werk dat bloed, zweet en tranen gekost heeft, heeft niets opgeleverd, behalve een diskwalificatie en eer-

verlies. Alleen maar omdat hij via de ethische of chemische weg, of in de uitvoering de route naar succes wilde afsnijden.

'Loop dan zo dat u die [prijs] verkrijgt.' (1 Kor. 9:24, HSV) Als je dit zinnetje nog eens leest, zie je dat het verkrijgen van de prijs niet komt door het lopen zelf, maar door de manier waarop de wedstrijd gelopen wordt.

Dat wij als gelovigen voor God mogen staan, hebben we uiteraard niet te danken aan onze eigen inspanningen. De genade die we hebben ontvangen, is niets anders dan 'een geschenk van God en geen gevolg van uw daden' (Ef. 2:8-9). Halleluja! Enkel en alleen door het offer van Christus zijn wij 'ontslagen van de wet' (Rom. 7:6, HSV) en zijn we voor onze verlossing niet meer aan de wet gebonden. Toch laat de Bijbel heel duidelijk de weg zien die naar een voorspoedig leven van overwinning en zegeningen leidt. Het is geen geheim. God heeft heel duidelijk de kaders aangegeven, waarbinnen je – bij alles wat je in je leven meemaakt – succes kunt ervaren. Dat

geldt voor jou als ouder, echtgenote, vriendin, leider ... Kortom: op alle momenten dat je je uiterste best doet Hem te dienen.

Verspeel die kans dan ook niet door opstandig gedrag, ongeldige versnelde routes, of geestelijke luiheid. Jij bent voor verschillende taken in het leven geroepen. Daar ben je voor toegerust en op voorbereid. Zet die taken dus niet op het spel door te weigeren te rennen binnen de goddelijke grenzen van gehoorzaamheid, die God voor jouw eigen bestwil heeft gesteld. Loop de wedstrijd niet alleen op uithoudingsvermogen en toewijding, maar ook met nauwgezette en waakzame

onderwerping aan zijn woord. Soms kun je ertoe verleid worden om wat flexibel met een bijbels principe om te gaan om jezelf op een betere positie te brengen. Blijf ook dan op de juiste weg. Als de Geest je wijst op een grondregel die op dat moment onnodig voelt en je niet zo goed uitkomt, kom dan niet in opstand, maar verloochenen jezelf en volg Hem. Ren om te winnen. Vertrouw erop dat de Vader je helpt op de winnende koers te blijven: het pad dat leidt naar de woorden 'goed gedaan' en naar het oneindige plezier van eeuwige prestaties. Dat zijn sowieso de enige successen die er echt toe doen.

Maar jij, blijf bij alles wat je geleerd hebt en met overtuiging hebt aangenomen.

2 Timoteüs 3:14

Hij spreekt tot mij

Wat zijn voorbeelden van bijbelse basisprincipes die jij geen prioriteit hebt gegeven? Vraag God of Hij ze je wil laten zien.

